1 Σεπτεμβρίου 2023

Γιορτή Αγίας Ζώνης: Η ρωγμή του χρόνου που μοιάζει Πλατυτέρα Παντάνασσα!

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη / Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες

Ωραία που κλείνει η χρονιά μας σήμερα!
Θεομητορικά, όπως όλος ο Αύγουστος, τυλιγμένη μέσα στην Αγία Ζώνη της Υπεραγίας Θεοτόκου που την γιορτάζουμε πανηγυρικά!

Φαίνεται πως η αυτού εξοχότης, Ρωμαίος αυτοκράτορας Αύγουστος παρέδωσε κάθε μεγαλειότητα και μεγαλοπρέπεια με την οποία ήταν περιβεβλημένος στην Παντάνασσα!

Στην βασίλισσα των πάντων Θεοτόκο!

Να θυμηθούμε και το: «Πάντων προστατεύεις αγαθή...», αφού ακόμη ηχεί στα αυτιά μας, και η καρδιά μας την επικαλείται ευκαίρως – ακαίρως! (Θυμάμαι μια φορά που ταξίδευα με το τραίνο από την Αθήνα στην Θεσσαλονίκη και στο βαγόνι ήταν μία Ισραηλινή, και μάλιστα στρατιώτης, στρατιωτίνα αν θέλετε, η οποία πήγαινε να δει συγγενείς της στην Κατερίνη. Η ισραηλινή στρατιωτίνα, λοιπόν, μιλούσε πάρα πολύ καλά ελληνικά και κάθε τόσο στην κουβέντα της έλεγε: «Παναγιά μου»!

Προφανώς οι Έλληνες συγγενείς της, Ιουδαίοι το θρήσκευμα, είχαν συνηθίσει και

οι ίδιοι να επικαλούνται την Παναγία λόγω του συγχρωτισμού τους με τους Χριστιανούς, και έτσι το έμαθε και αυτή και το επαναλάμβανε αφήνοντας με εμβρόντητο)!

Αλλά ξεφύγαμε από το θέμα μας! Η αυριανή ημέρα είναι αρχή Ινδίκτου! Αρχή, δηλαδή, του εκκλησιαστικού έτους! Όπως και όλης ουσιαστικά της χρονιάς: παραγωγικής, εκπαιδευτικής, γεωργικής. Όλα ξεκινάμε μέσα στον Σεπτέμβριο και η 1η Σεπτεμβρίου μοιάζει να είναι μια… εμβληματική μέρα!

Εμείς, όμως, βρισκόμαστε στην 31 Αυγούστου και η Παναγία έρχεται να αγκαλιάσει και να περικλείσει μέσα στην Αγία της Ζώνη της, ως καλός λογισμός και μητρική αγκάλη, ότι ζήσαμε φέτος! Και από αύριο πέρσι!

Και κάνει τον αχανή κόσμο μας και το σύμπαν ένα τόσο δα σημείο όσο χωρά μια ζεστή αγκαλιά!

Πράγμα που σημαίνει και ακούγεται εκκωφαντικά μέσα στην φρίκη του καιρού και την ποικιλία των ταραχών, προσωπικών, κοινωνικών, συμπαντικών ως ένα ακόμη:

ΜΗΝ ΦΟΒΑΣΤΕ! ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ΕΔΩ!

Γιατί άλλωστε η αγάπη και η αγκαλιά έξω βάλλουν τον φόβο!
Για όλα τα παιδιά! Τα μικρά και τα μεγάλα! Της Παναγίας καμάρια!

Η ποικιλοτρόπως και ενίοτε σκανδαλωδώς άμεση παρουσία της ίδιας της Θεοτόκου στην ζωή μας δεν επιτρέπει οποιαδήποτε ταραχή!

Βρίσκεται κοντά μας άμεσα και αμέσως ως Γοργοϋπήκοος σαν να επαναλαμβάνει εμφαντικά τα λόγια του Υιού της «εγώ νενίκηκα τον κόσμο»!

Και τότε μοιάζουν να τελειώνουν όλα!

Η παρουσία της Θεοτόκου και της Αγίας Ζώνης της στην τελευταία μέρα και ρωγμή του έτους μοιάζει, αίφνης, να μετατρέπεται η μέρα αυτή σε ευρεία κόγχη του χωροχρόνου που φιλοξενεί με ανοιχτές τις αγκάλες την Πλατυτέρα των Ουρανών!

Και έτσι η γη μας γίνεται στην ουσία ουρανός!

Ένας εγκάρδιος ουρανός! Θεομητορικός εναγκαλισμός!

Που μάλιστα μας περιέχει, και μεταδίδει και σε μας μικρή γεύση από την Μετάσταση Της!

Της νίκης του θανάτου! Ξανά!

Και αφού ο θάνατος νικήθηκε, κατατροπώθηκε και κάθε εχθρός μας!

Κατά συνέπειαν μη θροείσθε!

Μην ανησυχείτε!

Μην ενοχλείστε!

Αυτό μας δίνει και το έναυσμα να προχωρήσουμε με ψηλά το κεφάλι, και πάντα ταπεινά και στην νέα χρονιά που αρχίζει από αύριο!

Μα θα πείτε, ο ίδιος χρόνος μας… προχωρά και μας παρασέρνει στο πέρασμά του!
Τι μπορούμε να κάνουμε εμείς;

Μα να τον αντιμετωπίσουμε!
Να μην γίνουμε άθυρμα, παιχνίδι, δηλαδή, στα χέρια του που το παίζει όπως ο ίδιος θέλει!

«Είναι αρκετή η κακία της κάθε μέρας»!

Να σταθούμε απέναντί στον χρόνο ή ακόμη να βαδίσουμε παράλληλα μαζί του και εντός του χωρίς απορίες, φόβους και λοιπούς κλυδωνισμούς!

Και ο χρόνος εξαγιάζεται τόσο με τον προσωπικό και λειτουργικό εξαγιασμό, όσο και με την απ’ ευθείας πρόσληψη, ως προσωπική και καρδιακή σχέση με τα ιερά πρόσωπα που νίκησαν τον κόσμο!

«Εδώ και τώρα! Εδώ και παντού»!

Πηγή: pemptousia.gr